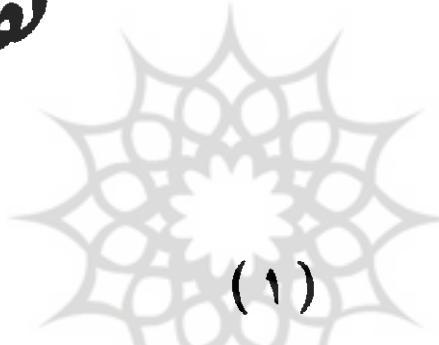

نقد و بحث

(۱)

در نامه «گوهر»، این مبحث گشوده می‌شود و صاحب‌نظران و نقادان می‌توانند، با رعایت کامل‌همه جوانب کار، هر شعر یا نثر و کتاب و رساله و مقاله را، در کمال ادب و نزاکت و انصاف و بطور مستدل و منطقی، مورد بحث و تقدیر آورده‌ند و نظرات صائب خود را، آزادانه، ابراز دارند.

این نکته گفتگیست که، بر حسب اصول متعارف و متداول جهان، نوشته‌ای و کتابی و بطور کلی اثری در خود بحث و تقدیر صاحب‌نظران است که بر اسسه بلندیا یهودگران‌مایه و نفر و ستجیده و مهم و عالی و صاحب آن عالم و فاضل و محقق و متبع ر باشد و در حقیقت با رزش نقد و بحث بیارزد. پس، از این نظر، اتفاقاً علامت تکدیر و تحقیق نیست بلکه نشان تکریم و تعظیم است.

«گوهر»

نقد و بحث بر کتاب «جمل التواریخ و الفصوص

تصویب شادر و آن استاد ملک الشیراز بهار

چاپ اول ۱۳۱۸ شمسی

(دبالة شماره پیش)

صفحه ۲۳۱ سطر ۱۸ با حای بی نقطه و نون و با همزه در آخر آن، درست است.

« « « ۱۶ و علیهم ظاهراً عليه باید درست باشد.

« « « ۱۹ یکتب در متن و یکتب در حاشیه، هر دو غلط و یکبست با بای بی نقطه بعداز کاف و تای دونقطه در بالا، درست است.

* آقای عبدالحمید بدیع‌الزمانی، استاد دانشکده‌ادبیات و دانشکده الهیات دانشگاه تهران . از ادبیان و دانشمندان گران‌مایه معاصر.

صفحه ۲۳۱ سطر ۱۹

یحمد نادرست و یهد درست است.

الفما سهو والفمام درست است.

کانت ظاهراً نادرست است و شاید کثب با ثای سه نقطه (جمع کثیب) باشد و اگر کافت را درست بدانیم در آن صورت باید قتماً باشد.

فانجلا املای نادرست و درست آن فانجلی است.

نها مخفف بهاء به علت سجع، والنبا در اصل مهموز و بسراي سجع مخفف شاه است.

فان العرش نادرست و فانذا العرش درست است.

قضنا بالف نادرست و قضی درست است.

ثم با ثای سه نقطه نادرست و قم با ثای دونقطه بالا درست است.
رسول باید برسول باشد.

هزاره ظاهراً باید محض طرب باشد.

شتران در عبارت مؤلف که گوید: شتران عربی کم عدد ولاغر، ترجمه‌ای نادرست است زیرا کم عدد چیزی است که خود افزوده است و از ابله مستفاد نمی‌شود و دیگر آنکه صعا با به معنی سخت و تومن و نادام است از به معنی لاخر و همچنین ترجمة خیلا به شتران غلطی است آشکار بسیار
معنی آن اسباب است.

کلمه او بعد از عمر او زائد است.

بنافیده. این شطر بامصراع در مرارجع دیده نشد و ظاهراً معنی ندارد.
یافاصل با ضاد نقطه دار غاط و باضاد بی نقطه صحیح است.

الردا باید الرداء نوشته شود.

» ۲۳۶ « ۱

» ۷ « ۷

» ۸ « ۸

» ۱۱ « ۱۱

آنکار

صفحه ۷۵۹ سطر ۴

در آخر جمله کلمه «است» باید گذاشته شود.

«املائی نادرست» زائد است.

او تصور با «س» است و در همان سطر اذتصوروا! المحراب درست است.